

Šiaulių „Saulės“ pradinė mokykla

PIRMOKŲ ŠVENTĖ „JAU ŠIMTĄ DIENŲ PIRMOKĖLIS ESU!“

(scenarijų paruošė pradinio ugdymo mokytojos metodininkės E. Labanauskienė ir A. Gricienė)

RENGINIO TEMA	„JAU ŠIMTĄ DIENŲ PIRMOKĖLIS ESU“
TIKSLAS	Kolektyviai sukurti pasaką apie miško žvėrelius ir aktyviai dalyvauti sportinėse ir kūrybinėse rungtyse.
UŽDAVINIAI	Sudaryti sąlygas laisvai skleisti pirmokėlių vaizduotei ir mintims, koreguojant ir kuriant pasakėlę. Ugdyti saviraišką ir kūrybiškumą, gaminant dekoracijas ir įvairius objektus kuriamai pasakai. Suteikti vaikams pozityvių jausmų ir naujų įspūdžių žaidžiant, rungtyniaujant ir bendradarbiaujant kartu.
DALYVIAI	1a, 1b, 1c klasių mokiniai, jų tėveliai, mokytojos, ketvirtokai (~12).
LAIKAS, VIETA, TRUKMĖ	Gruodžio mėn; mokyklos salė; renginio trukmė 1 val.
PIEMONĖS	Lėlės: „nykštukas“, „voverė“; 4 didelės kaladės (ant kaladės sėdi nykštukas); krūmo dekoracija (šakos pritvirtintos ant kelmo); skėtis; stebuklinga „sniego gaminimo dėžė“; pintinė (dėti riešutams, kankorėžiams...); balti popieriaus lapai; gamtinė medžiaga: šapeliai-šakelės, kankorėžiai, kaštonai, riešutai; 20 baltų kepurėlių; 20 gumučių su akytėmis ir ūseliais (karūnelės); 20 rudų odinių apyrankių; trys pakvietimai (kiekvienai I klasei); lentelės padengtos plastilinu (3) (komponuoti saulei); balti minkšti paklotai (susėsti pirmokams); kelios dirbtinės eglės; molbertai (padėti pagaminti saulytėms); dėžutės (2) (suplėšytam popieriui, gniūžtėms iš laikraščio sudėti); 10 gniūžčių pasiūtų iš audeklo. Dovanos pirmokams: riešutų sviestas „Nussa“, saldumynas - „Skruzdėlynas“, balti zefyrai.
APLINKA	Salės gale ant sienos pakabinta medžiaga su nupieštu miško vaizdu. Pastatytas „krūmas“ ant jo patupdyta lėlė – voverytė, pakabintas maišelis ir oranžinis skėtis. Ant kaladėlių sėdi nykštukas ir skaito knygą. Šalia stovi stebuklinga „sniego gaminimo dėžė“.
ĮVERTINIMAS	Žodinė padėka, dovanos pirmokų klasėms, pirmoko pažymėjimas.
ATASKAITA	Parengta medžiaga žiniasklaidai, šventės scenarijus.

EIGA:

P.s. Pirmokų mokytojos prieš renginį suskirsto savo klasės mokinius į tris grupes (pageidautina vienodo pajėgumo), priklijuoja jiems ant rankyčių rožinius, oranžinius, žalius taškelius (tai bilietai į šventę). Ketvirtokai turi skirtingų tekstų pakvietimus kiekvienai pirmokų klasei.

Jie nueina į pirmokų klases ir pakviečia į šventę:

Ia klasės vaikus: Mažieji mokinukai, kviečiame jus į pirmokų šventę „**JAU ŠIMTĄ DIENŲ PIRMOKĖLIS ESU!**“. Dovanosime Jums pasaką, ji pasislėpusi laukia mokyklos salėje. Ar norėtumėte ją pamatyti? Kad ji neišsigąstų, aš paversiu jus į mažus baltus nykštukus. Turėsite eiti tyliai tyliai, rankytes padėję sau ant pečių ir linguodami į šalis, kaip tikri nykštukai, juk einate susitikti su pasaka! (*parodo*) Mokytoja, jūs paimkite namų užduotį – baltus popieriaus lapus ir laikraščius. Pasiruošę? Stokite po du ir tyliai žygiuokime. *Ketvirtokai vis primena, kaip reikia eiti: tyliai, rankos ant pečių, linguoti į šalis.*

Ib klasės vaikus: Mažieji mokinukai, kviečiame jus į pirmokų šventę „**JAU ŠIMTĄ DIENŲ PIRMOKĖLIS ESU!**“. Dovanosime Jums pasaką, ji pasislėpusi laukia mokyklos salėje. Ar norėtumėte ją pamatyti? Kad ji neišsigąstų, aš paversiu jus į mažus voveriukus. Turėsite eiti tyliai tyliai ant pirštų galiukų, rankytes suglaudę priekyje, kaip tikros voverytės, juk einate susitikti su pasaka! (*parodo*) Mokytoja, jūs paimkite namų užduotį – kaštonus, riešutus, kankorėžius, giliukus... Pasiruošę? Stokite po du ir tyliai žygiuokime. *Ketvirtokai vis primena, kaip reikia eiti: tyliai, ant pirštų galiukų, rankos suglaustos priekyje.*

Ic klasės vaikus: Mažieji mokinukai, kviečiame jus į pirmokų šventę „**JAU ŠIMTĄ DIENŲ PIRMOKĖLIS ESU!**“. Dovanosime Jums pasaką, ji pasislėpusi laukia mokyklos salėje. Ar norėtumėte ją pamatyti? Kad ji neišsigąstų, aš paversiu jus į mažus skruzdėliukus. Turėsite eiti tyliai tyliai, tipenti ant pirštų galiukų, rankytes padėję ant liemens, kaip tikros skruzdėlytės, juk einate susitikti su pasaka! (*parodo*) Mokytoja, jūs paimkite namų užduotį – šakeles, pagaliukus, kankorėžius... Pasiruošę? Stokite po du ir tyliai žygiuokime. *Ketvirtokai vis primena, kaip reikia tipenti: tyliai, ant pirštų galiukų, rankos padėtos ant liemens.*

Salėje tyliai groja švelni muzikėlė su gamtos garsais. Vaikai susodinami ant baltų minkštų paklotų.

Mokytoja

Elvyra: Žinau-
Jūs atėjot,
Labai pasiilgę
Pasakos.
Juk laukiate pasakos?
Juk norite pasakos?

Mokytoja

Aušra: Ir kokią čia pasaką
Šiandien pasekti-
Gal tą,
Kur sapnavot praėjusią naktį?
Ar tą,
Kuri vakar iš pačio ryto
Lietaus lašeliu
Ant delniuko nukrito?

Mokytoja

Elvyra: O gal - apie žiemą? (*paslaptiniai*)
Kai pradeda snigti,
Nepaprastą skėtį
Išskleidžia voverytė...(parodo)

Mokytoja

Aušra: Bet scenoj tematot (*prieina ir parodo*)
Tik kelis daiktelius,-

Vieni jie pasakos
Pasekt neišdrįs!
O snaudžiantis miškas,
Nori, kad pasaką
Rastų vaikai!

Mokytoja

Elvyra:

(linksmiai)

Jei tikite pasaka,
Turit suprasti,
Kad šiandien
Ją reikia patiems susirasti!

Mokytoja

Aušra:

Kažkur toli yra šalis.
Tokia graži, miela.
Tenai gyvena pasaka
Ir netgi ne viena.

Mokytoja

Elvyra:

Ten saulė danguje,
Tenai darbštuolė skruzdėlytė.
Ten ant šakos aukštai
Vis striksi voverytė.

Mokytoja

Aušra:

O mažas sniego žmogeliukas
Vis dairosi baltos žiemos...
Čia pasakų namai,
Čia knygų išmintis,
Iš čia visi keliai
Į pasakų šalis...

Mokytoja

Elvyra:

Pirmokėliai, ar ieškosite pasakos?
Jūs pasiryžę ir nebijosite?

Mokytoja

Aušra:

Gerai! Prisiminkite, Ia klasės pirmokėliai, kaip atėjote į salę? Kaip kas?....
Taip! Kaip maži nykštukai! Jūs mūsų pasakoje ir būsite baltais sniego žmogeliukais,
pabandykite pažadinti žiemą, gal net sukelti snaigių pūgą ir sniego gniūžčių karą.

Visiems Ia klasės mokiniams ketvirtokai uždeda baltas nykštukų kepures.

Mokytoja

Elvyra:

Prisiminkite, Ib klasės pirmokėliai, kaip jūs atėjote į salę? Kaip kas?....
Taip! Kaip maži voveriukai! Jūs mūsų pasakoje ir būsite vikriais voveriukais.
Padėsite prisirinkti voverytei žiemai atsargų.

Visiems Ib klasės mokiniams ketvirtokai uždeda rudas odines apyrankes.

Mokytoja

Aušra:

Na, o kaip į salę atėjo Ic klasės pirmokėliai? Tipeno, kaip tikros skruzdėlytės. Jūs mūsų pasakoje ir būsite darbštuolėmis skruzdėlytėmis ir pastatysite iš šapelių didelį skruzdėlyną.

Visiems Ic klasės mokiniams ketvirtokai uždeda ant galvos karūnėles su ūseliais ir akytėmis.

Mokytoja

Elvyra: Pagaliau, visi pirmokėliai tapo pasakų veikėjais: skruzdėliukai - pamojuojam; voveriukai – paplojam, sniego žmogeliukai – pakeliam savo kepurės „bumbulą“ į viršų. Susipažinome ☺. Ieškosime ir kursime pasaką patys.

Mokytoja

Aušra: Pasaka prasideda. Labai labai neseniai į žemę atėjo rudenėlis. Miške medžiai numetė lapus. Vaikai, ar turime mišką? Taip. Voverytės, skruzdėlytės, nykštukai ruošėsi žiemai. Ar turime šiuos veikėjus? Taip. Pro medžius švietė nedraši saulytė. Ar turime saulytę? Ne. Kaip bus pasaka be saulytės? Imkim ir pasigaminkim...

Mokytoja

Elvyra: Skruzdėliukai gamins savo saulytę iš šakelių, voverytės – iš kaštonų ir riešutų, baltieji nykštukai – iš balto paralono gabalėlių. Kaip tik ketvirtokai suplos du kartus rankomis, prie šių lentelių ateis pirmokėliai, kurie ant rankyčių turi oranžinius taškelius. O visi kiti pažaisime žaidimą – „Skrenda skrenda...“

Ketvirtokai padeda tris plastilinu padengtas lenteles ir maišelius su reikalingoms priemonėmis. Suploja rankomis. Prieina prie paruoštų lentelių po 7 pirmokėlius ir pradeda kurti savo saulutes. Ketvirtokai padeda.

Visi kiti pirmokai apsisuka į kitą pusę ir žaidžia žaidimą „Skrenda skrenda...“ (vadovauja ketvirtokai).

Mokytoja

Aušra: Matau, jau sukūrėte savo saulytes, atneškite. *Mokytoja pastato saulytes ant molberto, jas aptaria, pasidžiaugia, pagiria vaikus.* Mūsų pasakoje dabar bus trys rudeninės saulutės.

Prisiminkime mūsų pasaką! (*skatinti pirmokėlius kartu sekti, kurti, koreguoti pasakėlę*) Labai labai neseniai į žemę atėjo rudenėlis. Miške medžiai numetė lapus. Voverytės, skruzdėlytės, nykštukai ruošėsi žiemai. Pro medžius švietė trys nedrašios saulytės. O ką gi veikė mūsų herojai? Skruzdėlytės – remontavo ir statė savo skruzdėlyną, kad žiemą nebūtų šalta ir joks šaltis neprasibrautų į vidų. Voverytės rinko riešutus, kankorėžius, giles ir nešė į savo drevenę. Baltieji sniego nykštukai, nesulaukdami sniego ėmė patys jį gaminti ir daryti sniego gniūžtes.

Mokytoja

Elvyra: *Kreipiasi į skruzdėliukus.* Skruzdėliukai, ar jūs pastatėte savo skruzdėlyną? Ne?... Kai ketvirtokai suplos du kartus, ateisite prie šio kartono lapo ir iš šakelių, kankorėžių statysite didelį skruzdėlyną. Ateisite tik tie, kurie turite ant rankytės priklijuotą žalią taškelį.

Mokytoja

Aušra: *Kreipiasi į voveriukus.* Jūs voveriukai, gal galėtumėte pririnkti šiai voverytei, kuri tupi medyje, atsargų žiemai? Kai ketvirtokai suplos du kartus, ateisite tie, kurie turi žalią taškelį ant rankytės... Matote, ten prikrito labai daug skanėtų voverytei, surinksite ir sumesite į pakabintą pintinę.

Mokytoja

Elvyra: *Kreipiasi į baltuosius sniego nykštukus.* Na, o jūs, baltieji sniego nykštukai, turite sniego? O sniego gniūžčių? Snaigių? Ne? Ką gi ... Tie, kurie turite ant rankelės žalią taškelį, pasiimsite baltą popieriaus lapą – plėšysite ir darysite snaiges, o iš laikraščių gaminsite sniego gniūžtes. Kai, ketvirtokai du kartus suplos, atsisėdę ant „baltos pusnies“ pradėsime savo darbą.

Mokytoja

Aušra:

Skruzdėliukai, voveriukai, sniego balti nykštukai, ar pasiruošę? Ketvirtokai, ar pasiruošę? Primenu, visi su žaliais taškeliais ant rankyčių.

Ketvirtokai suploja du kartus.

Skruzdėliukai, prašom prie šio kartono. (*Jiems paduodamas maišelis su šakelėmis*)
Pirmokai pradeda statyti skruzdėlyną, padeda ketvirtokai)

Voveriukai, prašom čia! Rinksite voverytei maisto atsargas (jos primėtytos ant grindų, netoli “voverytės drevės”) ir mesite į krepšelį, jei nepataikysite, bandykite dar kartelį. (*Pirmokams rungtyniauti padeda ketvirtokai*)

Baltieji sniego nykštukai, prašom ant šios baltos pusnies. Pasiimsite baltus popieriaus lapus ir plėšysite į smulkius gabalėlius. Iš laikraščių darysite „gniūžtes“.

Kol vaikai dirbs, mes pažaisime žaidimą - „*Snaigės – skruzdėlės*“. Apsisukime į kitą pusę. (*Žaidimo principas, kaip ir „Nykštukai – milžinai“*)

Kai atliktos visos užduotys, aptariami visi darbeliai: „Skrudėlynas“; mėtymo į taikinį rungtyinės (kiek pririnko maisto atsargų voverytei); „sniego gamyba“ (kiek pagamino snaigių ir sniego gniūžčių (jas sudeda į dėžutes).

Mokytoja

Aušra:

Vėl prisiminkime mūsų pasaką! (*sekame kartu su pirmokėliais, papildome*) Labai labai neseniai į žemę atėjo rudenėlis. Miške medžiai numetė lapus. Voverytės, skruzdėlytės, nykštukai ruošėsi žiemai. Pro medžius švietė trys nedrąšios saulytės. Skruzdėlytės – pasistatė naują skruzdėlyną, kad žiemą nebūtų šalta ir joks šaltis neprasibrautų į vidų. Voverytės prisirinko riešutų, kankorėžių, gilių ir susinešė į savo drevę. Baltieji sniego nykštukai, nesulaukdami žiemos patys pagamino daug snaigių ir sniego gniūžčių. Tada nutarė pasikviesti visus savo draugus ir pažaisiti drauge. Ar džiaugiatės žiema, ar žaidėt su sniego nykštukais? Ne? Tada pažaisim!

Mokytoja

Elvyra:

Atsistokite skruzdėliukai su rožiniais taškeliais ant rankyčių, Jūs žadinsite žiemą. Kai tik ketvirtokai suplos, ateisite prie ketvirtokų su baltais šalikais. Jie jums duos po saują jūsų sukurtų snaigių. Suksitės su jomis ir barstysite čia visur, žadindami žiemą.

Mokytoja

Aušra:

Atsistokite voveriukai su rožiniais taškeliais ant rankyčių. Jūs žaisite sniego gniūžių mėtymo į viršų varžybas. Laimės tie, kurie nė karto nenumes ant žemės sniego gniūžtės. (*Ketvirtokai parodo. Kiekvienam duodama po vieną gniūžtę pasiūtą iš sintifono*).

Mokytoja

Elvyra:

Atsistokite balti sniego nykštukai su rožiniais taškeliais ant rankyčių. Jūs bandysite, įmesti į stebuklingą baltąją dėžę visas gniūžtes, kurias padarė jūsų draugai iš laikraščių. Jei nepataikysite iš pirmo karto, bandysite dar kartelį. Pasiruošę?

Ketvirtokai suploja. Skruzdėliukai, voveriukai, sniego nykštukai į vietas! O jūs, kurie sėdite, stebėsite, kaip seksis draugams: ar nenumes nei vienos gniūžtės, ar pataikys į baltąją dėžę, ar gražiai seksis snaigės ore.

Visi sustoja į nurodytas vietas, darbas vyksta, padeda ketvirtokai. Vaikai barsto snaiges, mėto sniego gniūžtes į viršų ir į dėžę. Šį kartą sėdintys vaikai stebi, kaip sekasi draugams.

Baigus užduotis, aptariama: kaip sekėsi barstyti sniegą; kiek kartų pataikė į dėžę; ar nenumetė gniūžtės ant žemės; ar patiko žadinti žiemą?

Tuo metu ketvirtokai slapčia į voverytės „drevę“ įdeda batono ir riešutų sviesto „Nussa“, į stebuklingą baltąją dėžę – baltų saldžių zefyrų, o ten kur ant stalelio stovėjo skruzdėlynas iš šapelių, dabar po baltu audeklu paslėptas tikras saldus skruzdėlynas.

Mokytoja

Aušra: Vėl prisiminkime mūsų pasaką! (kartu seka ir pirmokėliai) Labai labai neseniai į žemę atėjo rudenėlis. Miške medžiai numetė lapus. Voverytės, skruzdėlytės, nykštukai ruošėsi žiemai. Pro medžius švietė trys nedrąsios saulytės. Skruzdėlytės – pasistatė naują skruzdėlyną, kad žiemą nebūtų šalta ir joks šaltis neprasibrautų į vidų. Voverytės prisirinko riešutų, kankorėžių, gilių ir susinešė į savo drevę. Baltieji sniego nykštukai, nesulaukdami žiemos patys pagamino daug snaigių ir sniego gniūžčių. Pasikvietė visus savo draugus ir žaidė drauge. Jie barstė miške sniegą, žaidė su sniego gniūžtėmis... Bet staiga nubudo ilgai miegojęs nykštukas... Jis stebėjosi, kas čia tiek daug darbų nudirbo... ir nutarė pirmokams atsidėkoti. Pasakė, kad vaikai yra verti stebuklo. Priėjęs prie „drevės“ – pintinės, stebuklingos baltosios dėžės, „skruzdėlyno“, ištarė žodžius:

Lai įvyksta stebuklas ir šios sniego gniūžtės virsta baltais skaniais zefyrais.

Lai visi kankorėžiai, riešutai, gilės, kaštonai susimala į purius miltus ir iš jų pasigamina skanus šokoladinis kremas ir purus batonas.

Lai šis netikras skruzdėlynas, pavirsta skaniausiu, burnoje tirpstančiu skruzdėlynu.

Tariu šį burtažodį: „čirjo varažba, čirličala mažda - fip iš hop“.

Apžiūrima ir įsitikinama, kad stebuklas įvyko! Vaikai labai nustemba ir džiaugiasi.

Mokytojos apibendrina visą pirmokų nuveiktą darbą. Pasako, kad jie darbštūs, pareigingi, stropūs ir tikrai gali vadintis tikrais „Saulės“ pradinės mokiniais.

Išdalina dovanas: (paduoda mokytojoms) Skruzdėliukams – skruzdėlyną; voveriukams- šokoladinį riešutų sviestą, baltiems sniego nykštukams – zefyrus. Ketvirtokai kiekvienam pirmokėliui įteikia pirmoko pažymėjimą.

Mokytoja: Jūs jau žengėte 100 žingsnių per mokslo ir žinių šalį. Manau, kad kiekvienas iš jūsų supratote, kad nuo šiol jus nuolat lydės trys pagalbininkai, patarėjai. Jie rūpinsis, kad kiekvienas žingsnis mokykloje būtų tvirtas ir džiugus. Pirmasis pagalbininkas – tai jūsų šeima. Antrasis padėjėjas – tai jūsų mokytoja. Na, o trečią patarėją – knygą, jose esančias pasakas – jūs patys turėsite prisijaukinti. Vieną pasaką šiandien mes sukūrėme drauge ir buvome jos herojai.

MOKYTOJOS ŽODIS:

Žmogau, mažasis, nesiliauk.

Tikėti laime, kurt svajonę.

Širdim ir patirtim dar auk.

Savim papuošk mokyklos vardą.

Linkime Jums sėkmingai žingsniuoti mokslo labirintais!

Ketvirtokai susirikiuoja pirmokėlius ir parveda į klases.

